

КЕРІВНИЦТВО ТА ЛІДЕРСТВО В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ

Шквиря А.Н.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Проблема співвідношення влади і лідерства в організації була актуальна завжди. Мати владу - значить уміти впливати на людей, змінювати їх поведінку і ставлення людини і групи. А лідерство – це здатність впливати на окремих людей і групи і направляти їх зусилля на досягнення цілей організації. У одних людей влади багато, а у інших мало. Люди борються спочатку за те, щоб забрати владу, а потім ще більш люто за те, щоб її утримати. Зважати на це доводиться і керівникам, і підлеглим. Для того, щоб лідерство і вплив були ефективними, керівники застосовують владу. [1, с. 36]. І не будемо забувати, що влада – це можливість впливати на поведінку людей. Владу і лідерство взаємопов'язані і розділені одночасно. В останні роки з'явилася велика кількість досліджень, присвячених даній темі. Роботи Г.П. Зінченко, Н.С. Слепцова, В.В. Смолякова, С.Є. Гржейшак та інших присвячені виявленню особливостей українського регіонального лідерства в сучасних умовах. Однак необхідно визнати, що проблема взаємозв'язку лідерства та управління підприємством (організацією) в літературі висвітлена недостатньо. Ця проблема порушена в роботах О.С. Віханського, А.І. Наумова, З.П. Румянцевої і деяких інших. Вивчення проблеми лідерства необхідно для вироблення методів ефективного керівництва, відбору та формування лідерів. Керівник повинен вміти ставити завдання, визначати кошти досягнення мети і методи контролю. Успішне керівництво значною мірою залежить від уміння керівника управляти думкою колективу [2, с. 208]. Проблеми керівництва та лідерства в організації на даний момент стоять досить гостро, і тому велике значення має вивчення феноменів керівництва і лідерства. Керівництво – це процес використання влади для досягнення впливу на людей. А лідерство – це здатність вести за собою людей для досягнення конкретних цілей. Бути керівником і бути лідером в організації – це не одне й теж. Менеджер у своєму впливі на роботу підлеглих і побудові відносин з ними насамперед використовує й покладається на посадову основу влади й джерела. Лідерство ґрунтується більше на процесі соціального впливу, а точніше – взаємодії в організації. Різниця між лідером і керівником проводиться за багатьма позиціями. Ефективний керівник не обов'язково є ефективним лідером і навпаки. Сучасні організації, незалежно в якій сфері господарської, адміністративної або громадської діяльності вони спеціалізуються, поставлені в складні умови. Потребують постійної реорганізації та модифікації і інновації. Таким чином, велике значення для успіху керівника має впевненість в собі і можливості досягнення поставлених цілей. Це якість визначає здатність керівника визначити напрямки процесу, а також пояснити роль організації в цілому.

Література:

1. Иванцевич Дж.М., Лобанов А.А. Человеческие ресурсы управления. М.: Дело, 1993. – 296 с. 2. Румянцева З.П. Общее управление организацией. Теория и практика. М.: ИНФРА-М, 2001. - 304с.